

Рада, па и приятельтъ да е честитъ. Блазѣ ти!... Па, да знаешъ, че това дѣто ти казвамъ, е „тайна работа“: освѣнъ попа и селото, само ти ъж незнаешъ... Хай освободи България, Рада Госпожина ще направимъ царица.“

Писмото бѣше пристигнало вчера по неизвѣстенъ каналъ. То не носѣше подписъ.

Кандовъ скъсà тая мерзость и плюнж на неѣ, па излѣзе.

XXV.

Въстанието.

Петъ деня вече какъ Клисуря се намира въ революция.

Всѣко занятие е спрѣло; всѣкой другъ интересъ забравенъ; възбуждение необикновенно исписано по всичкитѣ лица. — Градътъ бѣше въсхитенъ, безпокоенъ, наеженъ; една опияняюща атмосфера течеше изъ улицитѣ... Въ тия петъ дни Клисурци бѣхж прѣживѣли нѣколко живота — петъ вѣкове отъ страхове, надѣжди, въсторгъ и отчаяние... Всичко това, което виждахж, и което правѣхж, и което имъ се чинеше по-прѣди, че е много, много отдалечено, струваше имъ се сега, че е нѣкой тежъкъ сънъ, докарваше ги до умопомрачение...

На 20 априлий, клисурскиятъ прѣдставитель въ главното събрание при Мечка, пристигна отъ Копрившица, въстангла сжщия день, запрѣгрѣща домашнитѣ си и имъ обяви, че часътъ на въстанието удари... Скоро въ училището се събрахж главнитѣ съзаклетници, и Караджовъ, подиръ, като испѣ пѣсенята „Боятъ настава, тупатъ сърдцани“ държа пламенно слово, и Клисуря съ въсторжени вѣкове и при звона на камбаната се прогласи възстанала. Распратихж се тозъ часъ писма до комитетитѣ въ другитѣ балкански градове да подкрѣпихж движението на Клисуря и Копрившица, като сторихж сжщото; назначихж се десетници и началници на стражитѣ, затекохж се у дома